

ἩΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣΜ.
ΑΡΙΘ. 57.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1815.

Ἐκαστον φύλλον τιμάται λεπ. 10.

Τιμὴ ἔτησια, Ἀθηνῶν Δρ. 2—
Ἐσφρζιῶν » 1,20
Ἰουρτίας § 8—

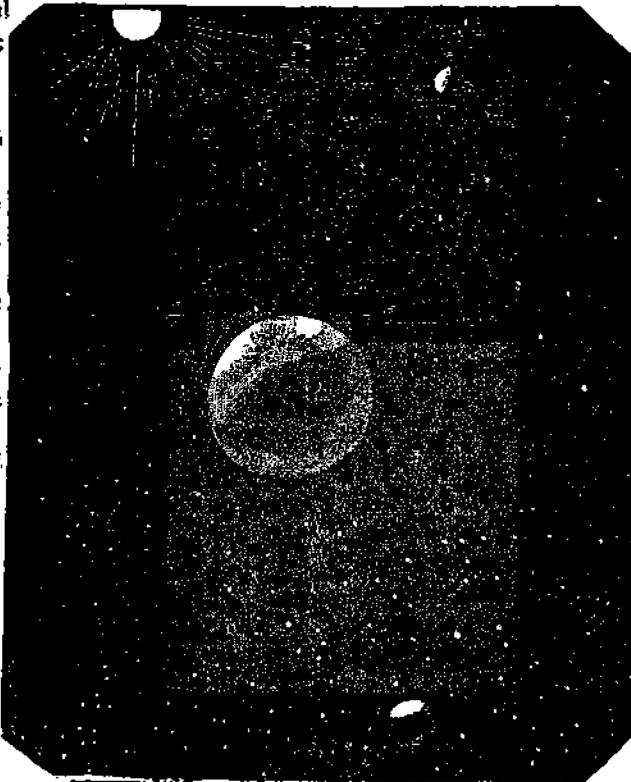
ΑΡΙΘΜΟΝΟΜΙΚΑ

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν)

Η Γ Η.

Ἡ Γῆμας, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι πλανῆται, τοὺς ὁποιούς μέχρι τοῦδε ἐ θεωρήσαμεν, εἶναι σχήματος σφαιροειδούς καὶ ἔχει δύο κινήσεις: μίαν περὶ τὸν ἄξονά της εἰς 24 ὥρας, καὶ ἄλλην περίε τοῦ Ἡλίου, εἰς 365 ἡμέρας, 5 ὥρας, 20' πρῶτα λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ 12' δεύτερα· δηλ. εἰς τὸν γύρον, τὸν ὁποῖον κάμνει περίε τοῦ Ἡλίου, τρέφεται περὶ τὸν ἄξονά της 365 φορές κλ.

Εἰς τὰς δύο αὐτὰς κινήσεις ἡ ταχύτης εἶναι διάφορος. Ὅπως εἰς τὴν περὶ τὸν ἄξονά της ἡ Γῆ κινεῖται 500 ἄρδας κατὰ πᾶν δεύτερον λεπτὸν τῆς ὥρας κατὰ μέσον ὄρον δι' ἐλατὰ μέρη της, διότι, ἐπειδὴ ἡ Γῆ εἶναι σφαι-

Ἡ γῆ ὅπως φάνηται εἰς τὸ στερέωμα.

ροειδῆς τὰ πρὸς τοὺς πόλους της μέρη κινῶνται ἀργότερα, τὰ δὲ πρὸς τὸν Ἰσημερινὸν ταχύτερα. Εἰς τὴν περὶ τὸν Ἡλίον ὅμως κινήσιν της ἡ Γῆ τρέχει κατὰ μέσον ὄρον 68 χιλιάδες μίλια τὴν ὥραν εἰς 32 χιλιάδες καὶ 200 ἄρδας κατὰ πᾶν δεύτερον λεπτόν!!

μας, ἐάν ποτε ἡ Γῆ μας ἐσαμάτα ἀφηνιδίως εἰς τὴν περὶ τὸν Ἡλίον κινήσιν της;

Ἴδὸν τί θὰ συνέβαιεν. Ἡ παῦσις τῆς κινήσεως θὰ ἐπροξέενε τόσην θερμότητα, ὅση θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ μεταβάλῃ ὀλόκληρον τὴν σφαιράν μας εἰς βουστὴν κατάστασιν καὶ ἐν μέρος αὐτῆς εἰς ἀεροειδῆ! Ἄς

Καὶ ὅμως; ἡμεῖς δὲν αἰσθανόμεθα ὅθτι τὴν μίαν, οὔτε τὴν ἄλλην κίνησιν, διότι ἡ περίε τῆς Γῆς μας ἀτμοσφαῖρα, ἥτις εἶναι πολλὰ μίλια παχυεῖα, καὶ ἡ ὁποία χρησιμεύει τρόπον τινά ὡς περιχύμαμα μας, συγχινεῖται μετὰ τῆς Γῆς καὶ ὁμοίως ἐμποδίζει τὰ ἀποτελέσματα τῆς τρομερᾶς ταύτης κινήσεως ἀπὸ τοῦ νὰ γίνωνται ἐπαισθητὰ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Γῆς— τὸ ὁποῖον εἶναι μίαν ἀπὸ τὰς ἀπείρους ἀποδείξεις τῆς πανσοφίας καὶ ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Πατρὸς.

Τί θὰ ἐγένετο, ἡμπορεῖ νὰ ἐρωτήσῃ τις τῶν μικρῶν ἀναγνωσῶν

μή παραξενευθῶσι δὲ οὔτε οἱ μικροὶ μας φίλοι, οἷ-
τε οἱ πρεσβύτεροι τούτων ἀναγνώσται μας, διότι ἀ-
πεδείχθη ἤδη σαφέστατα, ὅτι τὸ φῶς, ἢ θερμώ-
της, ἢ ἠλεκτρισμοῦ, ἢ κινήσις κλπ., δὲν εἶναι εἰμὴ
ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, — ἢ αὐτὴ φυσικὴ ἔλξις
ὑπὸ διαφόρου μ-ρφᾶς, Τούτου ἕνεκα, ὅταν ἡ πα-
ρουσία τῆς ὡς φῶς π. χ. παύσῃ, αὐτὴ δὲν χάνεται,
δὲν ἐκμηδενίζεται, ὅπως μᾶς φαίνεται, ἀλλὰ μόνον ἀλ-
λάζει ὄψιν καὶ ἀναφαίνεται ὑπὸ ἄλλην μορφήν. Τὸ
πῶς καὶ διατί ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἀφίνει εἰς
τοὺς καθηγητὰς κ. κ. Στρούμπου, Κοκκίδου καὶ Παπ-
παδάκη νὰ ἀναπτύξωσιν εἰς τοὺς ἀκροατὰς των.

Εἶναι φόβος μήπως μία τοιαύτη καταστροφή συμ-
βῇ ποτε;

Μάλιστα* ἀλλ' ὁ χρόνος, καθ' ὃν δύναται νὰ συμ-
βῇ εἶναι τόσο ἀπομακρυσμένον, ὥστε οὐδὲ κἀν
νὰ τὸν λογαριάσωμεν δυνάμεθα,

Ἡ Γῆ μας φαίνεται μεγαλειτέρα ἢ μικροτέρα ἀ-
ναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ μέρους, ὅπου εὐρίσκει-
ται ὁ παρατηρητής. Οὕτω π. χ. ἀπὸ τὴν Σελήνην
φαίνεται ὡς δίσκος φωτεινὸς τέσσαρας φοράς μεγα-
λειτερος τῆς Πανσελήνου, καὶ δίδει φῶς εἰς τὴν Σε-
λήνην δέκα καὶ τρεῖς φοράς πεισιώτερον ἀπὸ τὸ
φῶς, τὸ ὁποῖον ἡ Πανσελήνη δίδει εἰς τὴν Γῆν. Ἡ
θεῖα, ἐπομένως τῆς Γῆς ἀπὸ τὴν Σελήνην, πρέπει
νὰ ἦναι μεγαλοπρεπῆς καὶ φραϊά καὶ τὸ φῶς τῆς ἀρ-
κετὸν δι' ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν κατοίκων, ἐὰν ὁ
πάρχων ἐκεῖ τοιοῦτοι.

Ἡ ὄλη ἡ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς, ὡς γνωρίζομεν, σκε-
πάζεται ἀπὸ νερὰ καὶ ἐξηρᾶν* τὰ νερὰ κατέχουν τὰ
τρία περιπου τέταρτα τῆς ὅλης ἐπιφανείας, ἢ δὲ ἐξη-
ρᾶ μόνον τὸ ἓν. Εἶναι δὲ περιεργον, ὅτι ὅλη σχεδὸν
ἡ ἐξηρᾶ εὐρίσκειται εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον, ἐνῶ
τὸ νότιον σκεπάζεται σχεδὸν καθ' ὅλοκληρίαν ἀπὸ θα-
λάσσης.

Ἀπὸ μακρὰν, τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς ἐπιφανείας τῆς
Γῆς, τὰ ὁποῖα σκεπάζονται ἀπὸ θαλάσσης φαίνονται
σκοτεινότερα, ἐκεῖνα δὲ, τὰ ὁποῖα καλύπτονται ἀπὸ
ἐξηρᾶν καὶ ἀπὸ πάγον, ὡς λ. χ. οἱ δύο πόλοι, φω-
τεινότερα.

Ἡ γῆ, ὅπως εἶπαμεν, καὶ ὅταν ὠμολήσωμεν περὶ
τοῦ Ἡλίου, ἀπέχει ἀπ' αὐτοῦ 95 ἑκατομμύρια μί-
λια, καὶ εἶναι ἐν ἑκατομμύριον καὶ τετρακοσίας χι-
λιάδας φοράς μικροτέρα αὐτοῦ κατὰ τὸν ὄγκον ἢ τὸ
μέγεθος.

Οἱ ἀστρονόμοι κατέρωθον προσέτι νὰ εὕρωσιν
ὄχι μόνον τὸ μέγεθος καὶ τὰς ἀπ' ἀλλήλων ἀποστά-
σεις τῶν διαφόρων οὐρανίων σωμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ
βῆρος των νὰ προσδιορίσωσι· καὶ αἱ μὴ παραξενευ-
θῶσιν. οἱ ἀναγνώσται μας διὰ τοῦτο.

Ἡμεῖς, ὅπως εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἄρθρων μας τού-
των εἶπαμεν, δὲν σκοπεύομεν νὰ δώσωμεν τὸν λόγον,
τὸ διατί, τὴν ἐξήγησιν ὅλων τῶν ἀστρονομικῶν καὶ
φυσικῶν φαινομένων, πειραμάτων καὶ παρατηρήσεων,
ἀλλ' ἀπλῶς νὰ κάμωμεν γνωστὰς εἰς τὸν λαὸν τὰς
κοριωτέρας ἀνακαλύψεις τῆς ἐπιστήμης ταύτης πρὸς
γνώσιν καὶ εὐχαρίστησιν, καὶ, καθὼς πιστεύομεν, πρὸς
ὠφέλειαν αὐτοῦ, ἀφίνοντες τὰ περαιτέρω εἰς ἐκείνους,
εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ ἔργον τοῦτο. Λέγομεν
λοιπὸν, ἐνταῦθα καὶ περὶ τοῦ βάρους τῆς Γῆς, ὅτι
ὀπελογίσθη καὶ εὐρέθη ἔσον μὲ 5099 000,000,000
000,006,000 τόνους! (ἕκαστος δὲ τόνος ἰσοδυναμεῖ
μὲ 800 ὀκάδας.) Ἐσημειώσωμεν τὸ βῆρος τοῦτο, μὲ
ἀριθμοῦς, διὰ νὰ δεῖξωμεν πόσον μέγα εἶναι* καὶ
μόλον τοῦτο ἡ Γῆ μας παραβαλομένη μὲ τοὺς με-
γάλους πλανήτας τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος εἶναι
μικροτάτη, καὶ μὲ τὸν Ἡλίον καὶ τοὺς ἄλλους ἀ-
στέρους παραβαλομένη εἶναι μηδαμινή.

Ἡ Γῆ ἐπειδὴ εἶναι ἑτερόφωτος, δὲν ἔχει δηλαδὴ
ἴδιον φῶς, ἀλλὰ φωτίζεται ἀπὸ τὸν Ἡλίον, ἔπεται
ὅτι μόνον ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς φωτίζονται, τὰ ὁποῖα
βλέπουν πρὸς αὐτόν* καὶ ἐπειδὴ ἡ γῆ εἶναι σφαιρο-
εἶδης, ὅλη τῆς ἡ ἐπιφάνεια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ
βλέπῃ διὰ μᾶς πρὸς τὸν Ἡλίον, ἀλλὰ μόνον τὸ ἡ-
μισυ αὐτῆς. Ὅθεν εἰς ἐκεῖνο μόνον εἶναι φῶς, ἦτοι
ἡμέρα, ἐνῶ εἰς τὸ ἄλλο εἶναι σκότος, ἦγουν νύξ.

Προσέτι ἐπειδὴ ἡ Γῆ στρέφεται περὶ τὸν Ἡλίον ἀλ-
λάζει ἕνεκα τούτου θέαν ὡς πρὸς τὰ ἄλλα οὐράνια
σώματα. Ὅθεν ἀπὸ τὴν Σελήνην π. χ. ἐνίοτε μὲν
φαίνεται ὅλον τὸ φωτισμένον μέρος τῆς Γῆς, καὶ τότε
ἡ Γῆ παρουσιάζεται ὡς δίσκος φωτεινός, ὅμοιος μὲ
τὴν πανσελήνην, ἄλλοτε δὲ ἐν μόνον μέρος αὐτοῦ, καὶ
τότε πορουσιάζει τὰς αὐτὰς φάσεις, τὰς ὁποίας πα-
ρουσιάζει εἰς ἡμᾶς ἡ Σελήνη, ὡς νὰ Σελήνη, ἡμισέ-
ληνος κτλ.

Αἱ ὠφέλειαι καὶ τὰ ταλά τὰ ὁποῖα γίνονται εἰς τὸν
ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν διανομὴν τῶν θαλασσῶν καὶ τῆς
ἐξηρᾶς, τῶν ὀρέων καὶ τῶν πεδιάδων ἐπὶ τῆς ἐπιφα-
νεῖας τῆς γῆς, καὶ ἡ χρησιμότης τῆς ἀτμοσφαιρας
εἶναι πολλὰ καὶ διάφορα, καὶ πρέπει νὰ μᾶς κινεῖν
εἰς εὐγνωμοσύνην, ἀγάπην καὶ ὑπακοὴν εἰς τὸν οὐρά-
νιον ἡμῶν Πατέρα, ὅστις μὲ τόσην σοφίαν καὶ ἀγα-
θότητα προητοίμασε τὴν γῆν ταύτην διὰ κατοικίαν
μας.
(ἀκολουθεῖ)

Ἐθιμοταξία μεταξὺ τῶν Ῥώσων χωρικῶν.

Πολλάκις οἱ εὐγενεῖς μεταβαίνουσιν τὸ καλοκαίρι
εἰς τὰ χωρία διὰ νὰ ἀπεράσωσιν ὀλίγας ἑβδομάδας εἰς
τὴν ἐξοχὴν. Ἐκαστος χωρικός τότε, ὅποιονδῆποτε μὲ-

λος τῆς οἰκογενείας τῆ εὐγενεῦς καὶ ἂν ἀπαντήσῃ, κατὰ τὴν ἐθιμοταξίαν τοῦ τόπου πρέπει νὰ λάβῃ τὴν χεῖρά τῆ, νὰ τὴν φιλήσῃ, καὶ ἀφοῦ κάμῃ μίαν μετανοίαν μέχρις ἐδάφους, ἀναχωρεῖ. Ὅταν γίνονται γάμοι, ὁ γαμβρός καὶ ἡ νύμφη δένονται διὰ σχοινοῦ ἢ ἄλλου τι νος πράγματος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἱσρέως καὶ ἔπειτα περιέρχονται τρεῖς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ· τὸ δεξιὸν τοῦτο σημαίνει τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐνώσεώς των μετὰ τὴν ἐκκλησίαν, μετὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἐνωθῆ διὰ τοῦ βαπτίσματος. Μετὰ τοῦτο ἅπαντες οἱ προσκεκλημένοι μεταβαίνουν εἰς τὸν οἶκον τοῦ προκρίτου τοῦ χωρίου καὶ ἐκεῖ ἕκαστος, ἀρχομένων τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης, φιλοῦν τὰς χεῖρας ὄλων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ τῶν ξένων, ἂν τύχῃ νὰ ξενίζωνται παρ' αὐτῶ τοιοῦτοι. Τῶν τελευταίων τούτων φιλοῦν καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὸ θεαροῦν ὡς κακὸν οἰωνὸν τὸ νὰ μὴ τοὺς ἀψήσουν νὰ τὸ πράξωσιν, ὅπως ἐνίοτε ξέναι τιναὶ κυρίαὶ ἀπὸ ἐντροπῆν ἐνίοτε κάμνθν.

ΑΛΠΑΚΑ ΛΑΜΑ.

Τὸ παράξενον τοῦτο ζῶον, τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει πολὺ τὴν κάμηλον καὶ κατὰ τι τὸ πρόβατον, εἶναι αὐτόχθον τοῦ Νέου κόσμου* εἶναι δὲ μικρότερον τῆς καμήλου, καὶ διακρίνεται αὐτῆς, διότι στερεῖται ἤθου (καμπούρας) καὶ ἔχει τὰς τρίχας μακρὰς καὶ πρὸς τὸ μαλλίον τῶν προβάτων ὁμοίας. Οἱ πόδες προσέτι τῆς λάμας εἶναι διάφοροι τῶν τῆς καμήλου, διότι ταύτης μὲν εἶναι ὀριζόμενοι διὰ γῆν ἀρμώδη καὶ μαλακῆν, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μαλακοί, ἐλαίνης δὲ σκληροὶ ὡς τῶν αἰγῶν, διότι βράσεται ὡς ἐκείναι ἐπὶ βράχων* εἶναι δὲ δισχιδαῖ· καὶ ἕκαστον μέρος ἔχει πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ἀντὶ ὄνουχο· εἶδος ἀγκύστρου, διὰ τοῦ ὁποῖου δύναται τὸ ζῶον νὰ κρατῆται, διὰν ἀναβαίῃ βράχους.

Εἶναι ζῶον ὠραῖον καὶ πρᾶον, ὡς τὰ πρόβατα, καὶ εὐρίσκειται μόνον εἰς ἡμέραν κατὰστασιν* εἶναι δὲ χρήσιμον εἰς τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων, ὅπως καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ πρόβατα, διὰ τὸ γάλα, τὸ μαλλίον καὶ τὸ κρέας του.

Πρὸ τινων ἐτῶν μετεκρημίσθη καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ φαίνεται, ὅτι θὰ καταλάβῃ ἐκεῖ τὴν θέσιν τοῦ προβάτου, πολλαπλασιαζόμενον πολὺ ταχέως.

ΜΕ ΤΙ ΟΜΟΙΑΖΕΙ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ;

1ον Εἶναι ὁμοία μετὰ μὲν γαλακτοῦ καὶ ὠραῖον δένδρον, τὸ ὁποῖον κάμνει γλοκαῖς καρποὺς δι' ἐλοῦς ὅσοι εἶναι πεινασμένοι, καὶ παρέχει σκέπη καὶ σιάν εἰς τοὺς κωπιασμένους καὶ ἀπὸ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου πάσχοντας ὀδοιπόρους, τοὺς ταξιδεύοντας εἰς τὴν οὐράνιον Χαναάν.

2ον Εἶναι ὁμοία μετὰ θησαυροφυλάκιον πλήρες ἀδαμάντων καὶ πολυτίμων λίθων, ὅχι μόνον ὠραῖον εἰς τὴν ὄψιν, ἀλλὰ καὶ χρησίμων εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ πρὸς στολισμὸν τῶν ἐχόντων αὐτούς.

3ον Εἶναι ὁμοία μετὰ τηλεσκόπιον, τὸ ὁποῖον φέρει πολὺ πλησίον πράγματα κείμενα πολὺ μακρὰν—πράγματα εὐρισκόμενα εἰς τὸν ἄλλον κόσμον—τὰ φέρει τόσον πλησίον, ὥστε δύναμει νὰ ἴδωμεν ὀλίγον τι ἐκ τῆς ὠραιότητος καὶ ἀναγκαιότητός των.

4ον Εἶναι ὁμοία μετὰ ἀποθήκην περιέχουσαν παντοῦς εἶδους πολύτιμα καὶ ὠφέλιμα πράγματα, τὰ ὁποῖα δύναται τις νὰ λάβῃ ἄνευ ἀργυρίου καὶ ἄνευ τιμῆς.

5ον Εἶναι ὁμοία μετὰ βαθὺν, πλατὺν καὶ γαλήμιον ποταμὸν, τοῦ ὁποῖου αἱ ὄχθαι εἶναι καταπράσινοι καὶ πλήρεις ἐδόσμων ἀνθέων, ὅπου πτηνὰ κελεύθου, καὶ ἀρνία κηδοῦν, καὶ μικρὰ παιδία τρέχουν καὶ παίζουσι καὶ εἶναι εὐτοχῆ.

Ἄγαπητά μου παιδία, ἐὰν θέλετε νὰ ἔχητε διαταῦτα, ἀγαπᾶτε τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Εἶναι τὸ καλλίστον βιβλίον ἐν τῷ κόσμῳ—Εἶναι βιβλίον διὰ μικρὰ παιδία, ὡς καὶ διὰ ἡλικιωμένους καὶ κάμνει εὐτοχεῖς τοὺς πάντας.

Αἱ λιθόστρωτοι ὁδοὶ τοῦ Λονδίνου.

Αἱ λιθόστρωτοι ὁδοὶ τοῦ Λονδίνου εἶναι περὶ τὰς 5,000 καὶ ἔχουν μῆκος 2,000 μιλίων! ἅπασαι δ' εἶναι ἐστρωμέναι μετὰ λίθους διαφόρων σχημάτων καὶ βριθοῦσι ἀπὸ πτωχῶν μέχρις ἐσπέρας παντοειδῶν φορῶν καὶ ἀμαζῶν, ὡς καὶ πεζοπορούντων ἀνθρώπων. Παντοῦ δὲ βλέπεις τὸν πιστὸν καὶ τίμιον ἀστονομικὸν κλητῆρα βηματίζοντα ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ διατηροῦντα τὴν τάξιν, ἐπιβάλλοντα τὸν νόμον εἰς τοὺς ἀτακτοῦντας καὶ προφυλάττοντα τοὺς πολίτας ἀπὸ τοῦ νὰ καταπατηθῶσι ὑπὸ τῶν ἵππων ἢ νὰ κατασοντριφθῶσι ὑπὸ τῶν ἀναριθμῶν ἀμαζῶν, αἱ ὁποῖαι διέρχονται τὰς ὁδοὺς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, δὲν ἔχουν δὲ ἄλλο διπλὸν εἰμὴ στραγγόλον τι ξόλον ἐνδὲς περιπού πῆχους τὸ μῆκος, ἐπὶ τοῦ

ὁποῖο εἶναι γεγραμμένοι αἱ λέξεις, εἰσὸς τοῦ νόμου.»

Τὸ Λονδῖνον κατοικεῖται ἤδη ὑπὸ τεσσάρων περίπου ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων καὶ κατέχει ἄπειρον ἔκτασιν καὶ ὅμως 12,000 μόνον τῶν ἀστονομικῶν τούτων ὑπαλλήλων εἶναι ἱκανοὶ νὰ διατηρῶσι τὴν τάξιν καὶ νὰ παρέχουν ἀσφάλειαν εἰς πάντας. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπ' ἐναντίας ἤτις ἔχει μόνον 50,000 περίπου ψυχῶν, μὲ τὰς ἠνωμένας δυνάμεις τῆς ἀστονομίας, χωροφυλακῆς, τοῦ πεζικοῦ, ἱππικοῦ, πυροβολικοῦ καὶ μηχανικοῦ, ὅλων ὁμοῦ συμποσασμένων εἰς χιλίαις περίπου ἀνδρας δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν, οὔτε τὸ ἕν τρίτον τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως, ἤτις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν μητρόπολιν ἀκείνην τοῦ κόσμου. Τὸ διατὶ αἱ διαμένοντες εἰς τὰς Ἀθήνας καλῶς γνωρίζουσι.

ΤΑΣΜΑΝΕΙΟΣ ΛΥΚΟΣ.

Ὅστις ὀνομάζεται τὸ εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα παριστανόμενον ζῷον, ἔνεκα τῆς μεγάλης ὁμοιότητος τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ἐμπροσθίων σκελῶν τε πρὸς τὸ τοῦ Λύκου. Εἶναι ζῷον ἀρπακτικόν, ἄγριον καὶ καταστρεπτικόν· ὁσῶς δὲ στενοχωρεῖται ὑπὸ τῆς πείνης ἐπιπίπτει καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ὁμοιοειδῶν του καὶ κατατρώγει τὰ ἀσθενέστερα τοῦ εἶδους του· τούτου ἔνεκα καὶ διὰ τὴν σπάνιν ἄλλης τροφῆς εἰς τὰ μέρη ὅπου εὐρίσκειται, τὸ εἶδος τοῦτο τῶν Λύκων ὄχι μόνον δὲν πολλαπλασιάζεται, ἀλλὰ καὶ ὀλιγοστεύει. Ἐν ἀλλεῖψει ζωϊκῆς τροφῆς, καταφεύγει καὶ εἰς φυτὰ. Κατὰ τὸ σῶμα δὲν εἶναι ζῷον μέγαλον ὡς τὸν κοινὸν Λύκον· ἀλλὰ κατὰ τὴν ὀμότητα καὶ τὸ ἀρπακτικὸν δὲν εἶναι κατώτερον αὐτοῦ.

Ἡ γενέτειρα αὐτοῦ χώρα εἶναι νῆσός τις πλησίον τῆς Αὐστραλίας, καλουμένη Τασμανία, εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπάρχει καὶ ἀγγλικὴ τις ἀποικία.

ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ.

Ἐφημερίς τις ἀκδιδομένη ἐν Βαλτιμόρη τῶν Ἡ-

νωμένων Πολιτειῶν ἀναφέρει τὰ ἑξῆς περίεργα περὶ στοροθίων καὶ ἐνὸς φιττακοῦ γεγυμνασμένων εἰς διάφορα παίγνια, καὶ ἐπίδεικνομένων εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ὅτε ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ μικροῦ τούτου πτερόεντος ὁμίλου εὐρίσκει ἀρμόδιον θεῖον, τοποθετεῖ κυκλοειδῆ τινα τραπέζαν, ἐφ' ἧς τὰ πτηνὰ ἐξερχόμενα τοῦ κλωβίου τῶν ἐπικαθῆνται χωρὶς οὔτε φόδον νὰ αἰσθάνωνται ἐκ τοῦ συρρέοντος πλήθους, οὔτε τὴν ἐλαχίστην ἐπιθυμίαν πρὸς ἀπόδρασιν. Εἶτα κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἰδιοκτῆτος ἐκτελοῦσι διάφορα παίγνια, ἣ τοι σημαίνουσι μικροὺς κώδικας, σφύρουσι μικρὰ ἀμάξια, περιπατοῦσιν ἐπὶ νημάτων τεταμένως καὶ μὴ, πυροβολοῦσι διὰ πιστολίων, χορεύουσι καὶ κινουῦνται ἐπὶ αἰωρῶν κτλ. Τὰ γυμνάσια δὲ ταῦτα γίνονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ φιττακοῦ, ὅστις προχωρῶν πρὸς τὸ μέσον τῆς τραπέζης, καὶ χαιρετῶν τοὺς παρευῶντας, κάθεται ἐπὶ μικροῦ τινοῦ καθίσματος τοθεμένου πλησίον ἐνὸς μικροῦ κώδικου εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ ὁποῖου εἶναι προσηρημένον λεπτὸν σχοινίον. Τότε πᾶς τις τῶν παρευῶτων δύναται νὰ διαταξῇ τὸν φιττακὸν νὰ σημάνῃ τὸν κώδικον ὅσας φορές θέλει· οὕτω π. χ. ἂν διαταχθῇ τὸ πτηνὸν νὰ κτοπήσῃ δεκάκις τὸν κώδικον, ἐγείρεται, λαμβάνει τὸ σχοινίον διὰ τοῦ ποδῆς καὶ σημαίνει δεκάκις, μὲθ' ἧς χαιρετᾷ καὶ κάθεται ἐπὶ τοῦ καθίσματος του. Τὸ παίγιον τοῦτο ἐπανελήφθη πολλάκις, τὸ δὲ πτηνὸν οὐδέποτε ὑπέπεσεν εἰς λάθος ἀριθμητικόν. Ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν πτηνῶν τούτων λέγει ὁ φιττακὸς δύναται νὰ σημαίνῃ ἕως 27 φορές κατὰ συνέχειαν οὐχὶ ὅμως περισσότερον, καὶ ὅτι ἐπὶ ἕν ὅλον ἔτος προσεκάθησε νὰ διδάξῃ τὸ πτηνὸν νὰ φθάσῃ ἕως εἰς τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα, ἀλλ' ὀπῆρξεν ἀδύνατον,

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΠΤΗΝΟΥ.

Γλαβὲ τις εἶχε κατασκευάσῃ τὴν φωλεάν τῆς πλησίον ἐπαύλεως, ἐνθα ἐξεκόλαψε τὰ ἄντα τῆς μικρῆς δέ τις παῖς αἰσθανόμενος τὴν ἀντίπαθειαν ἀκείνην κατὰ τῶν γλαυκῶν, ἤτις ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς χωρικοῖς, ἐφόβουσε τὰ δύο μικρὰ τῆς γλαυκῆς, ἅτινα εἶχον ἤδη ἀναπτυχθῆ καὶ ἦσαν ἕτοιμα νὰ πετάξωσι. Μετὰ τοῦτο τὴν ἐσπέραν ὅτι ὁ παῖς ἐπανήρχετο ἐκ τοῦ ἀγροῦ τὸ ἄρρον ἴσοτατο κέρει τῆς οἰκίας ἐπὶ τινος ἡμέρας, ἀλλ' ὁδοὺς ἔδωκεν εἰς τοῦτο προσοχὴν. Ἐπὶ πάντε ἡμέρας ἐξηκολούθει νὰ ἐνεδρεύῃ οὕτω, χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ προσβάλῃ τὰν παῖδα ἀλλὰ τὴν ἔκτην καθ' ἣν στιγμὴν ὁ νεαρὸς χωρικός ἐξήρχετο τῆς ἐπαύλεως, ἣ γλαβὲ ὄρμα ἀπὸ τῆς κορυφῆς δένδρου κατὰ τοῦ παιδὸς καὶ διὰ τῶν ὀνύχων του ἀπέσκαψε σχεδὸν τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν. Ὁ παῖς ἐκ τοῦ

πόνου έπεσον ανάσθητος, τὸ δὲ πτηνὸν εὐθὺς μετὰ εἶχε στίσει τὴν ἰρίδα τοῦ ὀφθαλμοῦ κατὰ μῆκος· οὐ-
 τὴν ἐκδίχθην ἐγένετο ἀφανές. Τὴν ἐπιούσαν προσ- τὼ δὲ ὁ δυστυχῆς ἐκεῖνος παῖς ἀπώλεσε τὸν ἕνα ὀ-
 κληθεῖς ὁ ἰατρὸς ἐβεβαίωσεν, οὐα ὁ ὄνος τῆς γλαυκῆς φθалаμόν.
 (Ἐκ τῆς Βυζαντινῆς.)

ΠΡΟΣΕΥΧΗ. (8).

Γλο κεί α ὦρα' προσευχῆς! Ἀπὸ κερμάτων με καλάϊς Νά πλησιάσω τολμηρῶς Ἐως τὸν θρόνον

τοῦ Πατρὸς Ἐ καὶ νικῶτον πειραστὴν, Καὶ ἀποκτῶ ἀναφυγὴν Δι ἀτῆς σῆς ἐπιστροφῆς, Γλο

κεί α ὦ ρα κρο σοῦ χῆς! Δι ἀ τῆς σῆς ἐ πι στροφῆς, Γλο κεί α ὦ ρα κρο σοῦ χῆς!

- 2. Γλοκεία ὦρα προσευχῆς!
 Ἡ ταπεινὴ μου αἴτησις
 Πρὸς τὸν Θεὸν ἄς ἀναβῆ,
 Τὸν ἔτιμον νά εὐλογῆ
 Τὸ πρόσωπόν του τὸ σεπτόν,
 Τὸ ἄεος αὐτοῦ ζητῶν,
 Ἐχω γαλήνην τῆς ψυχῆς,
 Γλοκεία ὦρα προσευχῆς!
- 3. Γλοκεία ὦρα προσευχῆς!
 Ἀπὸ ιδέας χαμερπεῖς,
 Ἀπὸ σκοποῦς ἀμαρτωλοῦς,
 Καὶ ἀπὸ πειρασμοῦς πολλοῦς,

- Ἀπὸ ἀπάτας βλαπτικῆς,
 Ἀπὸ φροντίδας κοσμικῆς,
 Σὺ εἰς τὰ ἄνω προσκαλεῖς,
 Γλοκεία ὦρα προσευχῆς!
- 4. Γλοκεία ὦρα προσευχῆς!
 Εἶθε καθὼς ὁ Μωϋσῆς,
 Ἐπὶ Φασγὰ τὴν κορυφῆν,
 Νά ἶδω τὴν ὠραίαν γῆν
 Ἐκεῖθεν δὲ νά ἀναβῶ
 Καὶ τὸν Ἄμνον νά ἀνομιῶ
 Πλέον νά μὴ μου χρεασθῆς,
 Γλοκεία ὦρα προσευχῆς!

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΪΣΤΟΡΙΚΑ.

Ἡ ἀρχαία Περσία ἦτο μία τῶν μεγάλων Αὐτοκρατοριῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Οἱ πρῶτοι κάτοικοι αὐτῆς λέγεται, ὅτι ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ Ἑλλάμ, τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ τοῦ Σήμ, υἱοῦ τοῦ Νῶε, ὅθεν καὶ καλοῦνται Ἑλαμίται.

Ὀλίγοι καὶ σποραδικοί εἶναι αἱ περὶ τῆς Περσίας γνώσεις μας πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ κατακτητοῦ Κύρου, ὅστις ἀνέβη τὸν θρόνον περὶ τὸ ἔτος 559 π. Χ. Ἐπ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ Κράτος τε ἐπεξετάθη πανταχόθεν διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Μηδίας, Ἀσσορίας, Παρθίας, Μεσοποταμίας, Ἀρμενίας, Συρίας, Παλαιστίνης καὶ μερῶν τιῶν τῆς Ἀραβίας, ἐξηκολούθησε δὲ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ προσέτι ἠύξησε διὰ τῆς προσθήκης νέων κατακτήσεων, ὡς λ. χ. τῆς Αἰθίοπτος, Ἰωνίας κλ. μέχρις Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.

Ὁ Κύρος οὗτος ἦτο μέγας ὄχι μόνον εἰς τὴν πολεμικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἀκόμη διὰ τὰς προσωπικὰς ἀρετὰς του, — καὶ περὶ αὐτοῦ πολλὰ εἰρήσκονται ἀνέκδοτα εἰς τοὺς Ἑλληνας συγγραφεῖς. Ὁ Ξενοφῶν μάλιστα ἔγραψε καὶ δλόκληρον πραγματείαν, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε «Κύρου Παιδείαν», ἥτις ἂν εἰς τὰ πολλὰ ἦναι μύθος πλασθεὶς ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος πρὸς διδασκαλίαν τῶν νέων, φαίνεται ὅμως ὅτι στηρίζεται εἰς ἱστορικά τινα γεγονότα ἀφορῶντα εἰς τὸν Κύρον. Τὴν συγγραφὴν ταύτην τοῦ Κύρου ὄλοι οἱ φοιτῶντες εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα παραδίδονται καὶ ἐπομένως ὅσοι ἐκ τῶν μικρῶν μας ἀναγνωστῶν δὲν τὴν ἀνέγνωσαν εἰδέει μετ' οὐδὸν πολλὸ πιθανὸν θὰ τὴν ἀκούσωσιν.

Ὁ Κύρος ἦτον ἄνθρωπος ἐγκρατῆς, εὐκρινῆς, γενναῖος πρὸς τοὺς ἔθροους του καὶ μεγαλόδωρος εἰς τοὺς φίλους του — ἐσέβητο τοὺς γέροντας καὶ ἐπροσηκώνετο διὰ τὰ τοὺς χαιρετᾶ — ἠγάπα καὶ ἔτιμα τοὺς γονεῖς του, ἀπεστρέφετο τὴν κολακείαν καὶ ἔτιμα τοὺς φίλους του. Οὐδέποτε ἀνταπέδιδε κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλὰ προσεπάθει νὰ κάμῃ τοὺς ἔθροους του φίλους διὰ τῶν εὐεργεσιῶν. Εἶγε μνημονικὸν τόσον μέγα, ὥστε λέγεται ὅτι ἐγνώριζε κατ' ὄνομα ὄλους τοὺς εἰς τὸν στρατὸν στρατιώτας του. Ἦτον ὅμως ἀνὴρ φιλόδοξος καὶ πρὸς κόρῃσιν τῆς φιλοδοξίας του ἐκίνησε πόλεμον ἐναντίον πολλῶν χωρῶν καὶ καθυπέταξεν αὐτὰς χωρὶς δικαίας ἀφορμῆς πολέμου, τὸ ὁποῖον εἶναι κακὸν καὶ ἀδίκον καὶ προξενεῖ πολλά δυστοχήματα εἰς τοὺς φιλησώχους κατοίκους τῶν οὕτω πως καθυποτακτομένων χωρῶν.

Ὁ Κύρος ἦτο, ὡς εἶπομεν, ὁ κυριεύσας τὴν Βαβυλωνίαν καὶ καταστήσας τὴν Ἀσσορίαν Μοναρχίαν φόρου ὑποτέλη.

Ἡ Περσία ἔνεκα τῆς γειτνιάσεως αὐτῆς μετὰ τὰς κατὰ τὴν μικρὰν Ἀσίαν Ἑλληνικὰς ἀποικίας ἤλθε εἰς ἐγγὺν μετὰ αὐτὰς καὶ πολλὰς ἐξ αὐτῶν, ὡς καὶ ἐκ τῶν Σποραδῶν νήσων ἔκαμε φόρου ὑποτέλεις.

Δύο δὲ ἐκ τῶν βασιλέων τῆς, ὁ Δαρεῖος ὁ υἱὸς τοῦ Ὑστάσπρου καὶ ὁ Ξέρξης ὁ υἱὸς του ἐκίνησαν πόλεμον καὶ κατ' αὐτῆς τῆς κυρίας Ἑλλάδος — ὁ Ξέρξης μάλιστα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του, διὰ τὰ ἐκδικηθῆ τοὺς Ἀθηναίους διὰ τὴν ἤτταν τῶν στρατευμάτων του εἰς τὸν Μαραθῶνα — ἐξεστράτευσεν μετὰ πολυάριθμον στρατὸν, πέντε ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ὡς λέγεται ἀλλὰ νικηθεὶς κατὰ θάλασσαν εἰς τὴν Σαλαμίνα ὑπὸ τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἠναγκάσθη νὰ ἀπιστρέψῃ κατεπευσομένης εἰς τὴν πρωτεύουσαν του, ὅπου μετ' ὀλίγον ἀπέθανεν.

Αἱ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἐχθροπραξίαι ὅμως δὲν ἔπαυσαν καὶ ἀφοῦ ἐνίκηθη καὶ αὐτὸς ὁ Μαρδόνιος, εἰς τὰς Πλαταιάς, τὸν ὁποῖον ἀφήκεν ὁ Ξέρξης, διὰ τὰ καθυποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἐξηκολούθησαν περιωρισθεῖσαι ὅμως εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὅστις, ὡς γνωστὸν ἐκστρατεύσας κατὰ τῆς Περσίας ἐνίκησεν τοὺς στρατοὺς τῆς εἰς διαφόρους μάχας καὶ ἐπὶ τέλος κατέλασε τὴν Περσικὴν ἀρχὴν καὶ οὕτως ἡ Περσία ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἀνεξάρτητον Κράτος.

Ἐκτοτε καὶ ἡ Περσία, ὅπως καὶ ἄλλα Κράτη τῆς Ἀσίας μετὰ πολλὰς περιπετείας κατεκτήθη ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν καὶ ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ καὶ τὸν Μωαμεθανισμόν.

Ἡ θρησκεία τῆς ἀρχαίας Περσίας ἦτο ἡ τοῦ Ζωροάστρου, ἣτοι εἰδὸς τι πυρολατρείας, ἣται πιστεύεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ ὀλίγων ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν ἀρχαίων Περσῶν.

Τὴν σήμερον ἡ Περσία ἀποτελεῖ Κράτος ἀνεξάρτητον καὶ ἰσχυρὸν, βασιλευμένον ἀπὸ ἴδιον βασιλέα ἀνομαζόμενον Σάχην, ὅστις ἐξέπληξε τοὺς Εὐρωπαίους μετὰ τὴν χωριατοσύνην του ἐπισκεφθεὶς πρὸ ὀλίγου ἐτῶν διαφόρους βασιλικὰς αὐλὰς.

Λέγεται μάλιστα περὶ αὐτοῦ, — τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν μοι φαίνεται πολὺ πιστευτὸν, — ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν εὐρισκόμενος καὶ ἰδὼν εἰς χορὸν τινα τὴν σύζυγον ἑνὸς Ἀρβῦου, τὴν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν οὐζυγόν τῆς νὰ τοῦ τὴν πωλήσῃ καὶ τοῦ ἐπρόσφερα 40 χιλιάδας λίρας δι' αὐτὴν, καὶ ἐξεπλάγη, ὅταν ἤκουσεν, ὅτι ὁ ἀνὴρ τῆς δὲν ἔστεργε νὰ τὴν πωλήσῃ οὔτε διὰ τόσον ὑπέρογκον τιμὴν.

Ο ΗΡΩΙΣΜΟΣ ΝΕΑΝΙΔΟΣ.

(ἀληθής ιστορία.)

Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία κατηγοροῦνται τὴν σήμερον διὰ τὴν εἰς αὐτάς ὑπάρχουσαν ληστείαν· ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτάς τὰς μᾶλλον πολιτισμένας χώρας τοῦ κόσμου μέχρι προχθὲς ὁ ταξιδιωτικὸς δὲν εἶχε πολλὴν ἀσφάλειαν ἐξ αἰτίας τῶν ληστῶν. Οὕτω π. χ. εἰς τὴν Βαυαρίαν μέχρι τοῦ 1819, δεῖς συνέβη καὶ τὸ ὅποιον θὰ διηγηθῶμεν ἀνεκδότου, αἱ ληστεῖαι καὶ οἱ φόνοι εἰς τὰ ὄρη ἦσαν ὄχι σπάνια πράγματα.

Εἰς τὴν ἐποχὴν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ λόγος, ξολοκόπος τις ἑκατοικῆος μὲ τὴν οἰκογένειάν τε εἰς ἓν δάσος, τὸ ὅποιον ἔκειτο μεταξὺ τῶν Βαυαρικῶν Ἀλπεων, ἐν μίλιον περίπου μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως Βεῦλχεϊμ. Συνίστατο δὲ ἡ οἰκογένεια αὕτη ἐκ τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς καὶ τριῶν τέκνων, τὸ πρεσβύτερον τῶν ὁποίων ἦτο κόρη δεκαεπτὰ ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, ὠραία, γενναία καὶ ἀπο φασιστικῆς.

— Δὲν φοβεῖσαι μένουσα μόνη εἰς τοῦτο τὸ ἐξοχικὸν σπήτι, εἰς τοῦτον τὸν κλεφτίστοπον; ἠρώτησεν ὁ πατὴρ τὴν Αἰκατερίνην, τὴν πρῶτην τῶν Χριστουγέννων, ἐνῶ ἠτοιμάζετο νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ τὴν σύζυγον καὶ τὰ δύο ἄλλα παιδιὰ του.

— Νὰ φοβηθῶ; ἀπεκρίθη ἡ γενναία κόρη, γελοῦσα. Ἐπάνω κρέματαί τὰ δίκαιον τουφέκι σου.

— Πρόσεξε, Αἰκατερίνη, — εἶπεν ὁ πατὴρ, — εἶναι γεμάτον μὲ σφαῖραν!

— Τόσον τὸ καλλίτερον, — εἶπεν ἡ νέα. Ὁ πιστὸς Σουλτάνος μας προσέτι εἶναι μαζί μου, ἐνοουῶσα τὸν σκόλον των, καὶ αὐτὸς γνωρίζει πῶς νὰ φερθῆῃ δταν ἦναι ἀνάγκη. Ἐγὼ θὰ ἀμπαρώσω καλῶς τὰς κάτω θύρας καὶ τὰ παράθυρα καὶ θὰ καθίσω εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ἐπάνω δωμάτια. Ἐκτὸς τούτου, σήμερον εἶναι Χριστούγεννα, καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας, κανεὶ βεβαίως δὲν θὰ.....

— Αὐτὸ δὲν τὸ ἔσῳρω, — εἶπεν ὁ πατὴρ, — ὅστις σκοπεύει, νὰ κλέψῃ δὲν λογαριάζει τὰ τοιαῦτα.

— Πηγαίνετε, καὶ ὁ Θεὸς μαζί σας, — εἶπεν ἡ κόρη, — κλείουσα τὴν ἑξῶ θύραν, καὶ ἀμπαρώσασα ἔπειτα αὐτὴν καλῶς ἐσωθεν τὸ αὐτὸ ἔκαμε καὶ εἰς τὰς ἄλλας θύρας καὶ παράθυρα τοῦ ἰσογείου, ἔπειτα ἐπῆγεν εἰς τὸ μαγειρεῖον διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ φαγητὸν διὰ τὸ γεῦμα. Ἀφοῦ δὲ τὸ ἔβαλεν ἐπὶ τῆς φωτιᾶς, ἀνέβη εἰς τὸ ἀνώγειον λαβοῦσα μαζί της καὶ ὄλην τὴν πυρίτιδα καὶ τὰς σφαῖρας, τὰς ὁποίας εἶχαν ὁ πατὴρ της εἰς ἓν κουτίον, καὶ ἐκάθησεν εἰς ἓν παράθυρον, ἀναγνινώσκουσα τὴν Ἁγίαν Γραφήν.

Ἐξῆθεν δὲλα ἦσαν σκεπασμένα μὲ χιτῶνα τὸ δὲ ψύχος ἦτο δριμύ καὶ διαπεραστικόν· καὶ τοῦτο ἔκα-

με τὴν Αἰκατερίνην νὰ συλλογίζηται περὶ τῶν πτωχῶν, οἱ ὅποιοι ἐστεροῦντο ὄχι μόνον φωτιᾶς διὰ νὰ θερμανθοῦν, ἀλλὰ καὶ ἄρτου, διὰ νὰ καταπαύσουν τὴν πείνάν των.

Ἐνῶ δὲ εὐρίσκετο εἰς τοὺς συλλογισμοὺς τῆς τοῦτους, βλέπει ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ ἀπέναντι δάσους γέροντα τρέμοντα, σθηριζόμενον εἰς τὴν βάρβδον του, καὶ μόλις δυνάμενον νὰ περιπατῆ ἐξ αἰτίας τοῦ ψύχους. Τὰ κατάλευκα μαλλία τε ἐκάλυπτον σχεδὸν ὄλον του τὸ πρόσωπον καὶ ὄλη του ἡ θεωρία ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἐκίνησε τὴν συμπάθειαν τῆς καλοκάγαθης Αἰκατερίνης. Ὅθεν δταν ὁ γέρον ἐκρούσε τὴν θύραν, αὐτὴ ἤνοιξε τὸ παράθυρον καὶ τὸν ἠρώτησε τί ἤθελεν.

— Ἀχ! τέκνον μου, — ἐφώνησεν ὁ γέρον, — εἶμαι παγωμένος ἀπὸ τὸ ψύχος καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἀφήσῃς νὰ ζεσταθῶ ὀλίγον εἰς τὴν θερμάστραν σας, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνω. Εἶμαι διὰ τὴν πόλιν, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ προχωρήσω, περισσότερον ἐξ αἰτίας τοῦ ψύχους καὶ τῆς πείνης, διότι, δὲν ἔβαλα στὸ στόμα μου τίποτε σήμερον.

Συγκινηθεῖσα ἐκ τῆς ὄψεως καὶ τῶν λόγων τοῦ γέροντος ἡ τρυφερὰ Αἰκατερίνη, κατέβη, ἤνοιξε τὴν αὐλόθυραν καὶ ἀδήγησε τὸν γέροντα εἰς τὸ μαγειρεῖον.

— Κάθησε πλησίον τῆς θερμάστρας, — εἶπεν δώσασα εἰς αὐτὸν ἓν κάθισμα, — καὶ ἐγὼ θὰ κάμω ὀλίγον καφφὲ διὰ νὰ ζεσταθῆς. Ἡμεῖς πίνομεν καφφὲ μόνον τὴν Κυριακὴν καὶ τὰς εορτάς, ἀλλὰ πρὸς χάριν σου θὰ κάμω.

Ἐνῶ δὲ ἠτοιμάζε τὸν καφφὲ οἱ γρυλισμοὶ τοῦ Σουλτάνου, ὅστις ἀφ' ἧς στιγμῆς εἰσῆλθεν ὁ γέρον ἦτον ἀνήσυχος καὶ ἔμενε πλησίον τῆς, τῆς ἔκαμον νὰ ὑποπέσῃ ὅτι κατὶ τι ἔτρεχε μὲ τὸν γέροντα ἐκεῖνον. Ὅθεν ἀφήσασα τὸν καφφὲ ἐπὶ τῆς θερμάστρας ἀνέβη ἐπάνω διὰ νὰ σκεφθῆ τί ἔμελλε νὰ πράξῃ. Ἐνῶ δὲ εὐρίσκετο εἰς τὴν ἀμηχανίαν ταύτην, παρετήρησε διὰ τινος χαραμάδας ἐπὶ τοῦ πατάματος ὅτι ὁ φαινόμενος γέρον ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ κάθισμά του, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸ παράθυρον, τὸ ὅποιον ἔβλεπε πρὸς τὸ δάσος, καὶ ἀφοῦ ἀφῆρεσε τὸ προσωπεῖόν του καὶ ἐφάνη ὅποιος κακοῦργος ἦτο, ἐκίνησε τὸ μανδύλιόν του ὥς νὰ ἐπροσκάλει τινὰ, ἔπειτα δὲ ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ κόλπου του μάχαιραν καὶ τὴν ἐξέταξεν, ἐὰν ἦτο κοπτερά. (ἀκολουθεῖ.)

ΑΙΝΙΓΜΑ.

(Ἡ ἀνθρωπότης ἀγαπᾷ παράδοξα νὰ βλέπῃ, Τὸ ἔκτακτον, τὸ θαυμαστόν καταπολλὰ τὴν τέρπει, Τὴν θέλγει τὸ παράξενον, τὴν τέρπουσιν οἱ μῦθοι.)

Τὶ ἀπίστευτον ἀνέκδοτον, ὡς καὶ τὸ παραμύθι,
 Ὅσον τὸ πρᾶγμα ἀπίθανον, τοσοῦτον τὴν ἡδύνην,
 Ἔνεκα τούτου τὸ ψευδὲς τοῦ ἀληθοῦς προκρίνεται
 Ἄν ἦναι δέ τι ἀληθὲς καὶ θαυμαστὸν συγχρόνως
 Οἱ νοουεχεῖς τὸ προτιμοῦν ἐκ τοῦ ψευδοῦς ἐμφρόνως.
 Γνωρίζων τοῦτο φίλε μου προτείνω νὰ μὲ λύσης,
 Κ' οἱ κόποι σου θ' ἀνταμειφθοῦν ἄλιγον ἂν πασχίσης·
 Πολλὸ θὰ εὐχαριστηθῆς, τὰς χεῖρας σου θὰ τρίψῃς,
 Ὅταν εὐρῆς ποῦ κρύπτομαι καὶ μὲ ἀνακαλύψῃς.
 Φαίνομαί μεν παράδοξος, ἀπίστευτος, μυθώδης,
 Ὅπως ἀκατανόητος, ὅπως μυστηριώδης,
 Εἴμ' ὅμως φυσικώτατος, ἀπλούστατος ἐπίσης,
 Εὐνόητος καὶ εὐληπτός, ἀφοῦ ὅμως μὲ λύσεις.
 Δὲν λέγω ταῦτα, πίστευσα, ὅπως σὲ ἀπελπίσω,
 Καὶ ἀπὸ τὰς ἐρεῦνας σου οὕτω σὲ ἐμποδίσω·
 Λέγω ἀπλῆν ἀλήθειαν, θὰ τὸ ἴδῃς καὶ μόνος,
 Ὅτ' εἶμαι καὶ δυσνόητος κ' εὐνόητος συγχρόνως.
 Ἐχθῆτω τὰ προσόντα μου καὶ σὸ ἐκ τούτων κρῖνε,
 Ἄν ἀληθεῖς οἱ λόγοι μου ἦ π α π α ρ δ ἑ λ α ι ε ἦναι.
 Ἐχω τὴν ἰδιότητα εἰς ὅλα νὰ ἐμβαίνω.
 Εἰς ἔμφυχα καὶ ἄφυχα, παντοῦ δὲ νὰ πηγαίω.
 Δὲν μὲ φοβίζει τὸ νερόν, τὸ πῦρ δὲν μ' ἐξίπταζει
 Καὶ τὸ ἠφαισίον αὐτὸ ποσῶς δὲν μὲ τρομάζει.
 Κ' εἰς τὸ νερὸν εἰσέρχομαι, καὶ εἰς τὸ πῦρ ἐμβαίνω,
 Κ' ἐντὸς κρατῆρος φλέγοντος καθ' ὅλα σώω μένω.
 Σῶος κ' ἐν μέσῳ τῶν σφαγῶν, σφαιρῶν κεραυνοβόλων
 Φρικτῶν πυροσκοπήσεων μυρίων τηλεβόλων.
 Στὰ φρέατα, στοὺς ποταμούς, καὶ εἰς τὰς λίμνας πάσας,
 Στοὺς ἀχανεῖς ὠκεανούς, καὶ ἤχηράς θαλάσσας
 Εὐρίσκομαι νυθημερινόν, χωρὶς φθορὰν καμμίαν
 Νὰ ὑποφέρω ἐξ αὐτῶν ἢ βλάβην ἢ ζημίαν.
 Στοὺς λόφους εἶμαι πάντοτε, στὰ ὄρη, στὰς κοιλάδας,
 Στὰ δάση τὰ κατὰ δένδρα καὶ εἰς τὰς πεδιάδας.
 Ἀπὸ τοὺς κήπους, τοὺς ἀγρούς, βοδῶνας, ἀμπέλωνας
 Δὲν λείπω οὔτε πρὸς στιγμήν κί ἀπὸ τοὺς ἐλαιώνας.
 Σ' ὅλα τὰ δένδρ' εὐρίσκομαι, σ' ὅλα τὰ ἄνθη εἶμαι,
 Στὰ φύλλα, χόρτα καὶ φυτὰ φαρδύς καὶ πλατύς κεῖμαι.
 Τὰ ζῶα ἅπαντα τῆς γῆς, νηκτὰ τὰ τῆς θαλάσσης,
 Τὰ ἔντομα καὶ τὰ πτηνὰ τῆς ἀτμοσφαιράς πάσης
 Τὰ συνοδεύω πανταχοῦ φαρμακερὰ ἢ ἄλλα,
 Ἄνημερα ἢ ἡμερα μικρὰ τε καὶ μεγάλα.
 Ὅς εἶμαι μὲ τὸν Λέοντα, ἐλέφαντα ἢ σκύλον,
 Οὕτω καὶ μὲ τὸν κῶνωπα, τὸν μύρμηκα καὶ φύλλον·
 Ὅς εἶμαι μὲ τὸν Ἀετὸν μὲ τὸ χρυσιζὸν χρῶμα,
 Οὕτω μὲ τὸ ζωόφιον τ' ἀόρατον στὸ ὄμμα.
 Στὸ κῆτος τοῦ ὠκεανοῦ μόλις χωρῶ παιδιὰ μου,
 Μὰ καὶ στὴν τρίχα εἰσχωρῶ κ' εἰς ἓνα κόκκινον ἄμμου!
 Μὴ δὰ παραξενεύεσθε ἢ μὲ ἔχετε μαζὺ σας
 Στὸν οἶκον, στὸ σχολεῖόν σας καὶ εἰς τὸ μαγαζὶ σας

Πασχίσατε νὰ μ' εὐρετε, καλῶς νὰ μὲ φερθῆτε·
 Ὅσον δὲ μὲ τιμῆσατε, τόσον θὰ τιμηθῆτε·
 Διότι ὠφελοῦνται μὲν ὅσοι ἐμὲ φιλοῦσι,
 Βλάπτονται δὲ οἰκρότοτα ὅσοι μὲ ἀδικοῦσιν.
 Ἄν μὲ τιμῆσης σὲ τιμῶ καὶ δόξης σὲ πληρόνω
 Καὶ εἰς πολλὸ ἐπίζηλον θέσιν σὲ ἀνοψόνω·
 Ἄν δὲ ἀνόητα φερθῆς καὶ μῶμον μὲ προσάψῃς,
 Μὲ τὰς ἰδίας χεῖράς σου τὸν λάκκον σου θὰ σκάψῃς.
 Εἴμαι λίαν πολύτιμος πρέπει νὰ μὲ ζητήσης·
 Κ' ἂν μὲ τιμῆσης, ὅπως δεῖ, δὲν θὰ μετανοήσης.
 Πάσχισε λοιπόν, ζήτησε, βάλῃς τὰ δυνατὰ σου,
 Σκέψθητι, συλλογίσθητι μὲ ὅλα τὰ σωστὰ σου.
 Μὴ μὲ ζητῆς μόνον στὴν γῆν, ἀλλὰ κ' εἰς τὰς νεφέλας,
 Διότι εἶμαι καὶ ἐκεῖ, κ' εἰς τὸ βόρειον σέλας·
 Εἰς τὸν ἀτμόν, τὸν ἄνεμον, καὶ εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν
 Τὴν περιτριγυρίζουσαν τὴν ἡμετέραν σφαῖραν·
 Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον, σελήνην καὶ ἀστέρας,
 Τούτους' εἰς ὅλας τὰς λαμπρὰς ἐπουρανίους σφαῖρας!
 Εἶμαι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ· οἱ ἄγγελοι μὲ φέρουν,
 Τὰ Χερουβὶμ, τὰ Σεραφεὶμ μὲ ἔχουσι καὶ χαίρουσι·
 Κ' ἀπὸ τὸν ἄδην παντελῶς δὲν δύναμαι νὰ λείψω,
 Οὐδ' ἀπὸ τὸν Παράδεισον μακρὰν νὰ διατρίψω.
 Ὅτι εὐρίσκομαι παντοῦ τὸ λέγω παρρησίαι·
 Τ' ἀποδεικνύω κ' εὐχερῶς, ἂν τὸ καλῶς ἦ χρειὰς
 Κ.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ αἰνίγματος.

Μακάριος ΑΚΣΑ = 222. ΜΡΟΙ = 220. Μά, Μάριος,
 Μάιος, Ἄριος, Μαρία.

Πολλοὶ μὲν ἔβουαν ἀπὸ, οὐκ ὅμως ἀκριβῶς. Οἱ δὲ λύσαντες αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι οἱ ἑξῆς: Κ. Ἰάκωβος Τομπάζης ἐξ Ἀθηνῶν· Κ. Μαρία Λαζαρίμου ἐκ Πειραιῶς· καὶ Κ. Ἰωάννης Τζιμπόνης ἐκ Βάλου.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1.) Πόσοι τῶν ἐξ Αἰθιοπίας ἐξεληθέντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἵτινες ἦσαν εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ποῖα τὰ ὄνόματα αὐτῶν;
- 2.) Ἐκ πόσας ἐκ τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός;
- 3.) Εἰς ποῖαν χώραν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ποῖα προφητεία ἀναφέρει ὅτι ἔμελε νὰ γεννηθῆ ἐκεῖ;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

— Ἀς μὴ χάνειν τὰ λεπτά των οἱ γράφοντες νὰ τοῖς σταλῇ ἢ Ἐφ. τῶν Παίδων, διότι δὲν θὰ σταλῇ εἰς οὐδένα ἂν μὴ προπληρώσῃ τὴν συνδρομὴν του.